

nogen forøget Ulejlighed angaaende Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvem der har været berettiget til at afgive sin Stemme, altsaa hvilke Forfaldsanmeldelser der har kunnet anerkendes, og hvilke ikke. Thi ganske vist er det Meningen ved Ordningen af denne Sag at give en hel Del Vælgere, som nu ere udelukkede fra at gøre deres Valgret gældende, Adgang hertil, men det er ikke Meningen, at man derigennem skulde give nogle Vælgere et Privilegium. Man maa vaage over, at de afgivne Forfaldsanmeldelser ogsaa ere rigtige; ellers kunde dette føre lidt for vidt. En nøje Kontrol maa der være med disse Vælgere, for at ikke Vælgerkorpset skal forøges med Vælgere, som ikke have nogen Berettigelse til at afgive Stemme. Vi ere for saa vidt lettere stillede med Hensyn til Ordningen af dette Forhold, som vi jo herom kunne søge nogle Oplysninger om Forholdene i Norge, og selv om vi nu ikke finde, at de der gældende Regler i alle Maader ere tidssvarende eller vilde være tilfredsstillende for os, saa foreligger der jo dog her i hvert Fald et Materiale, et Grundlag, som kan have Betydning for os under det fremtidige Arbejde paa denne Sag. Der er ogsaa andre Steder, hvor man har gjort Tilløb til noget lignende, navnlig i England. I de Forslag, som der have været fremme har man foreslaaet ret stærke Straffebestemmelser for dem, som vilde gøre sig skyldige i Misbrug af den paatænkte Ordning; saaledes var der f. Eks. Forslag fremme om, at den, som i saa Henseende havde forset sig og begaaet Misbrug, skulde bøde 50 Lstr., det vil altsaa sige ca. 900 Kr. Disse Forslag indeholdt ogsaa strenge Straffebestemmelser — hvorvidt disse Bestemmelser gælde paa andre Omraader, véd jeg ikke — saaledes med Hensyn til den, som tilsniger sig Valgretten: han kan blive dømt til 6 Maaneders Fængsel. Det var vist slet ikke saa ueffent, om vi her kom ind paa et noget lignende Forhold, naar vi skulle gaa til at udvide Valgretten paa den Maade, som her er paatænkt. Det kunde muligvis alligevel afgive en Betryggelse for, at i alt Fald ikke saa mange vilde driste sig til at forsøge paa at benytte Lovens Bestemmelser paa anden Maade end de havde Ret til.

Med Hensyn til selve Lovforslagets

Indhold gaar jeg ud fra, at hvis ikke det sidste Valg har givet det tidligere Udvalgs Medlemmer et andet Syn paa Sagen, vil Lovforslaget blive behandlet paa det samme Grundlag som i forrige Samling, og derfor synes jeg heller ikke, der er Grund til her at komme ind paa Enkeltheder. Det, som jeg synes i dette Tilfælde maa være det væsentlige, er, at det fra Tingets Side tilkendegives, hvorvidt man ønsker Lovforslaget fremmet paa samme Grundlag, som Udvalget arbejdede paa i Fjor, eller om man vil begrænse sig til det Forslag, Ministeren har forelagt, og det vilde jo være ret vejledende for Udvalgets Arbejde, om der fra Tingets Medlemmer maatte fremkomme klare Udtalelser om dette Forhold.

Chr. Hansen: Det kan jo ikke bestrides, at hvis det her foreliggende Forslag ophøjes til Lov, vil det have til Følge, at en hel Del Borgere, som tidligere ikke have haft Valgret, nu ville faa Valgret. Kravet om Sømands Adgang til Udøvelse af deres Valgret er jo ikke nyt. Den ærede Ordfører har allerede udtalt sig om det Forslag, som var fremme i Fjor fra privat Side, men ogsaa fra det Partis Side, jeg tilhører, har Kravet været rejst for en Del Aar siden. Jeg mindes, at allerede i Aaret 1905—06, ved Finanslovens tredje Behandling, fremdrog mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), denne Sag og henstillede til den daværende Indenrigsminister, om han ikke mente, det var paa Tide at fremkomme med et Forslag i den Retning. Jeg behøver derfor neppe i Dag at gøre opmærksom paa, at det Parti, jeg tilhører, fuldt ud sympatiserer med den Tanke, som ligger i Lovforslaget. Som allerede fremhævet af den ærede Ordfører, har min Partifælle, den forrige Folketingsmand for Bornholms Amts Iste Valgkreds (Hauge), udtalt om det Forslag, som blev behandlet her i Fjor, at han ikke alene sympatiserede med, at Sømandene skulde have Adgang til at udøve deres Valgret, men at man ogsaa burde give alle andre Borgere, som vare forhindrede i at være tilstede paa Valgdagen, Adgang dertil, og den Anskuelse deler jeg fuldt ud. Naar vi skulle til at lovgive paa dette Omraade, synes jeg, vi skulde